یادداشت روز

این ردپاها را دنبال کنید!

ابتدا، این چند خبر مستند را مرور کنید و سپس درباره نتیجه‌ای که از مجموع آنها گرفته شده است، قضاوت کنید:

– انفجار مهیب عصر سه‌شنبه بیروت در انبار شماره ۱۲ این شهر بندری اتفاق افتاده و تاکنون بیش از ۱۰۰ کشته و ۵۰۰۰ مجروح برجای گذاشته و این درحالی است که هنوز تعداد قابل توجهی از قربانیان زیر آوار هستند و جست‌وجو برای یافتن کشته شده‌ها و مجروحان ادامه دارد.

– در سال ۲۰۱۴ میلادی –۶ سال قبل– کشتی روسوس که با پرچم مولداوی از باتومی گرجستان به سوی موزامبیک می‌رفت در آب‌های مدیترانه و در نزدیکی سواحل بیروت دچار نقص فنی می‌شود و در بندر بیروت پهلو می‌گیرد. این کشتی حامل ۲۷۵۰ تن نیترات آمونیوم بود.

– مقامات لبنانی بعد از بازرسی کشتی و پی‌بردن به محموله آن، کشتی را متوقف می‌کنند و سپس کاپیتان و ۴ خدمه آن را بازداشت و به بقیه اجازه بازگشت به کشورهایشان را می‌دهند.

– مقامات لبنانی برای پیشگیری از خطر احتمالی تصمیم می‌گیرند محموله را به یکی از انبارهای بندر بیروت منتقل کنند تا برای فروش و یا انتقال آن به کشور مبدأ اقدام شود و در پی این تصمیم ۲۷۵۰ تن نیترات آمونیوم به انبار بزرگ شماره ۱۲ بندر بیروت منتقل شده و دپو می‌شود.

– در فاصله زمانی میان توقف کشتی روسوس در بندر بیروت و انتقال محموله نیترات آمونیوم به انبار شماره ۱۲ تا زمان انفجار هولناک عصر سه‌شنبه، بارها مقامات بندر بیروت با اشاره به مخاطره‌آمیز بودن محموله دپو شده، خواستار انتقال و یا اتخاذ تدبیر دیگری برای پیشگیری از خطر احتمالی آن شده بودند که ظاهراً به این درخواست‌ها توجه چندانی نشده است!

– بندر بیروت که اکنون به ویرانه تبدیل شده است اصلی‌ترین بندر تجاری لبنان بود و سالانه بیش از ۳ هزار کشتی در آن پهلو می‌گرفته و عمده‌ترین مرکز واردات و صادرات لبنان بوده است. بیشترین و تقریباً نزدیک به تمامی ذخایر گندم، دارو، مواد غذایی و مایحتاج روزانه مردم لبنان در انبارهای این بندر نگاهداری می‌شد که در اثر انفجار از بین رفته است. بیش از ۳۰۰ هزار نفر از مردم بیروت خانه و کاشانه خود را از دست داده و آواره شده‌اند. بیمارستان‌ها تخریب شده و چند بیمارستان باقی مانده نیز به بیماران کرونایی اختصاص دارد که به ناچار تعداد فراوانی از آنها را برای مداوای مجروحان تخلیه کرده‌اند. بیش از ۵ میلیارد دلار برآورد اولیه خسارات است که با توجه به شرایط کنونی لبنان، تحریم‌ها و کاهش ارزش پول این کشور، بر ابعاد فاجعه می‌افزاید.

– دولت لبنان مدتی بعد از پهلو گرفتن کشتی روسوس با توجه به مخاطره‌آمیز بودن محموله کشتی که قابلیت اشتعال و انفجار زیادی داشت به صاحبان و وکلای این کشتی اعلام می‌کند که می‌توانند کشتی و محموله آن را به مقصد و یا مبدأ بارگیری بازگردانند، ولی نه صاحبان کشتی روسوس و نه وکلای آنها به این دستور توجهی نمی‌کنند و کشتی در بندر بیروت رها شده باقی می‌ماند! این درخواست بیش از ۳بار به صاحبان کشتی و وکلای آنها ابلاغ می‌شود و نتیجه‌ای به دست نمی‌آید و آنها همواره از تحویل کشتی و محموله آن خودداری می‌ورزند! و این سؤال در میان است که چرا اصرار داشته‌اند این محموله خطرناک و قابل انفجار در بیروت باقی بماند؟! و اگر موضوع در چارچوب تجارت بوده است چرا صاحبان کشتی از تحویل گرفتن کشتی و حمل محموله ۲۷۵۰ تنی آن که به مقصد موزامبیک بارگیری شده و در اسناد این محموله نیز آمده است، خودداری ورزیده‌اند؟!

– در گزارش‌های بندر بیروت از پهلو گرفتن کشتی روسوس که اعلام شده به علت نقص فنی در آب‌های ساحلی لبنان بوده است، اشاره‌ای به نوع نقص فنی نشده است. این نکته از آن جهت حائز اهمیت است که بندر بیروت در مسیر تجاری گرجستان به موزامبیک نبوده است و این احتمال را قوت می‌بخشد که نقص فنی روسوس بهانه‌ای برای پهلو گرفتن در بندر بیروت بوده است! مخصوصاً آنکه کشتی یاد شده حتی بعد از برطرف شدن نقص فنی نیز حاضر به ترک بیروت نشده و این تاخیر سؤال‌برانگیز را تا تخلیه کامل محموله مخاطره‌آمیز ۲۷۵۰ تنی نیترات آمونیوم و دپوی آن در انبار شماره ۱۲ بندر بیروت ادامه داده است!

– سندی که از وزارت دفاع (بخوانید وزارت جنگ) رژیم صهیونیستی منتشر شده و به صورت عکس هوایی است نشان می‌دهد که محل انبار شماره ۱۲ بندر بیروت یعنی انباری که ۲۷۵۰ تن نیترات آمونیوم در آن دپو شده بود، در سال ۲۰۱۸ به عنوان یکی از اهداف حمله جنگنده‌های رژیم صهیونیستی علامت‌گذاری شده است!

– در فرهنگ سیاسی و نظامی از عملیاتی یاد می‌شود که دشمن علیه حریف به کار می‌گیرد ولی بنا به دلایلی، از جمله ترس از انتقام و عملیات مقابله به مثل، ترجیح می‌دهد اولاً سند مشخصی باقی نگذارد که از انتساب عملیات به او حکایت کند و ثانیاً؛ به طور ضمنی و از زبان دیگران احتمال انجام آن عملیات به خود و هدف از آن را تبلیغ کند. به عنوان مثال بعد از خرابکاری اخیر در سایت نطنز که توسط عوامل نفوذی وابسته به رژیم صهیونیستی صورت گرفته بود، درحالی که مقامات رسمی رژیم صهیونیستی از وحشت انتقام ایران اسلامی درباره ارتباط آن با اسرائیل ساکت بودند، آویگدور لیبرمن، وزیر جنگ سابق این رژیم که مسئولیت رسمی نداشت اعلام کرد از یک مقام اطلاعاتی شنیده است که انفجار سایت نطنز کار اسرائیل بوده است! (بگذریم که چه پاسخی در انتظار این جرثومه‌های فساد و تباهی خواهد بود).

– ساعاتی بعد از انفجار مهیب سه‌شنبه بیروت، دو رسانه رسمی رژیم میهمان و کودک‌کش آل‌سعود، العربیه و ایندیپندنت، اعلام کردند که انفجار کار اسرائیل بوده است و این هزینه‌ای است که مردم لبنان به‌خاطر حضور حزب‌الله در این کشور متحمل شده‌اند! حکومت وحشی عربستان نه فقط نزدیک‌ترین کشور عربی بلکه یکی از نزدیک‌ترین کشورهای دنیا به رژیم صهیونیستی است و نمی‌توان پذیرفت که این رژیم را به جنایت هولناک انفجار بیروت متهم کند! ولی چرا چنین می‌کند؟! مخصوصاً آنکه بعد از انتساب انفجار به اسرائیل علت این جنایت را همراه با آدرس پیشگیری از آن را نیز گوشزد می‌کند! باید حزب‌الله لبنان از دایره سیاسی و امنیتی این کشور حذف شود تا جنایت مشابه دیگری در پی نباشد!

– همین حرکت را از جانب آمریکا نیز شاهد هستیم. دونالد ترامپ رئیس‌جمهور آمریکا با سعدحریری، نخست‌وزیر برکنار شده و مهره اسرائیلی– آمریکایی شناخته شده تماس می‌گیرد و با وی درباره انفجار بیروت گفت‌وگو می‌کند. دقت کنید، بر اساس عرف شناخته شده سیاسی، رئیس‌جمهور آمریکا باید با آقای «حسن دیاب» که همتای اوست تماس بگیرد ولی چرا با سعد حریری؟! پاسخ هرگز نمی‌تواند غیر از این باشد که ترامپ در پی آن بوده است که نارضایتی در حد و اندازه عصبانیت آمریکا از برکناری سعد حریری –مهره وابسته آمریکایی اسرائیلی– را به مردم لبنان نشان بدهد. نکته درخور توجه اینکه سعد حریری نیز بلافاصله بعد از تماس ترامپ، در مصاحبه‌ای، دولت لبنان را مقصر معرفی می‌کند! یعنی همان دولتی که آمریکا و اسرائیل به شدت از روی کار آمدن آن و تن ندادنش به باج‌خواهی آنها نگران و عصبانی هستند.

– همان‌گونه که ملاحظه می‌کنید بسیاری از اسناد و شواهد موجود از دست‌های پشت پرده آمریکا و رژیم صهیونیستی در انفجار جنایتکارانه عصر سه‌شنبه بیروت حکایت می‌کنند. مخصوصاً آنکه این دو رژیم صدها جنایت مشابه دیگر را نیز در کارنامه سیاه خود دارند و بارها نشان داده‌اند که برای رسیدن به اهداف پلید خود از انجام هیچ جنایتی روی‌گردان نیستند.

حسین شریعتمداری

روحانی:

قوه قضائیه و مجلس در حال تلاش برای کمک به دولت هستند

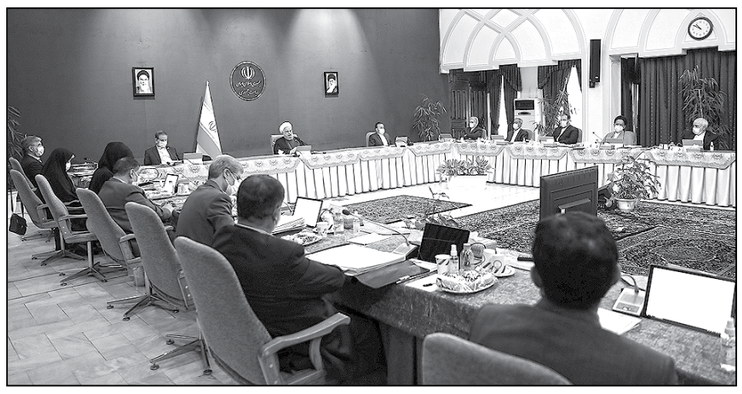

رئیس‌جمهور گفت: آنهایی که می‌گویند مجلس شورای اسلامی دنبال این است که دولت را زمین بزند، قوه قضائیه دنبال این است که دولت را زمین بزند، در جلسات‌مان چنین چیزی نمی‌بینیم و این قضاوت را ناصحیح می‌دانم، آنها تلاش می‌کنند دولت را یاری و کمک کنند.

حجت‌الاسلام روحانی دیروز (چهارشنبه) در جلسه هیئت دولت با تبریک عید غدیر اظهار کرد: عید غدیر عیدالله اعظم، عید ولایت، سیاست و مردم‌سالاری است که پیامبر موضوع حکومت را در جمع بزرگ مردم مطرح کردند.

روحانی با اشاره به سالگرد انقلاب مشروطه اظهار کرد: تا زمانی که صندوق رأی و انتخابات وجود دارد، جمهوری اسلامی ایران باقی خواهد ماند. البته دشمنان می‌توانند ما را اذیت کنند اما نمی‌توانند اصل این حکومت مردم‌سالار را از مردم بگیرند.

وی افزود: ما وارد آخرین سال خدمت به مردم شدیم، ۸ سال خدا برای خدمت به مردم به ما توفیق داد و ۷ سال آن تمام شد و خدا به ما توفیق دهد که در این یک‌سال هم برای مردم خادم باشیم.

برای ما افتخارآمیز است که ما بتوانیم گرهی از مشکلات زندگی مردم باز کنیم.

روحانی افزود: اگر می‌خواهیم با دشمن نجنگیم و در برابر دشمن تسلیم شویم یک بحث دیگری است اما ملت ایران حاضر به تسلیم نیست. اگر حاضر به تسلیم نیستیم، زخم هم برمی‌داریم و مشکلات هم پیش پای ما ایجاد می‌شود. شما می‌بینید کشورهایی هستند که هیچ تحریمی ندارند و دشمنی اینچنینی هم در کشور آنها وجود ندارد و در عین حال در رشد اقتصادی دارای ۳۰ درصد کاهش هستند و اقتصاد جهانی نیز دچار ۵ درصد کاهش شده است. ما اگر امسال با همه توان تا پایان سال برویم شاید بتوانیم در اقتصاد منفی نباشیم.

روحانی همچنین تأکید کرد: من اعلام می‌کنم اگر کسی فکر می‌کند دولت به تنهایی می‌تواند تمام مشکلات نظام را حل کند، این تصور دقیق نیست. دولت می‌تواند مشکلات را حل کند به شرطی که مجلس، قوه قضائیه، نیروهای مسلح، صداوسیما در کنار او باشند. ما با هم می‌توانیم با دشمن بجنگیم. دشمن که برای نابودی دولت نیامده، دشمن برای نابودی نظام آمده است، بنابراین همه باید در کنار هم قرار بگیریم.

وی گفت: آنهایی که می‌گویند مجلس شورای اسلامی دنبال این است که دولت را زمین بزند، قوه قضائیه دنبال این است که دولت را زمین بزند، ما در جلسات‌مان چنین چیزی را نمی‌بینیم و من این قضاوت را ناصحیح می‌دانم.

رئیس جمهور اظهار داشت: مجلس شورای اسلامی کاملاً لمس می‌کند و حس می‌کند که ما در چه شرایطی هستیم. قوه قضائیه شرایط سخت کشور را کاملاً می‌بیند و من می‌بینم که آنها تلاش می‌کنند برای اینکه ما را یاری کنند و در جلسه دیروز هم من این را دیدیم. هر سه قوه کنار هم بودیم و بحث می‌کردیم و [اتفاقا] بحث‌ها شبیه هم بود و ان‌شاءالله در هفته آینده که ادامه جلسه دیروز برگزار می‌شود امیدوارم که آن مباحث به نتیجه برسد، و اگر به نتیجه برسد و مقام معظم رهبری [هم] موافقت کنند و ما اعلام کنیم، یک گشایشی از لحاظ اقتصادی در کشور به‌وجود خواهد آمد. بی‌تردید دست دولت مقداری باز خواهد شد و ان‌شاءالله امیدوارم که آن طرح را کامل‌تر و دقیق‌تر کنیم.

روحانی اظهار داشت: من می‌خواهم از دوستان بورسی هم تشکر کنم که هم در این هفته و هم در هفته‌های گذشته و هم در هفته‌های آینده عرضه‌های اولیه شان بسیار مهم است. من از همه وزرا تقاضا می‌کنم که عرضه‌های اولیه را انجام دهند.

رئیس‌جمهور در پایان تأکید کرد: در هفته‌ای که گذشت، در یک عرضه ۶۲۰ میلیارد و در یک عرضه ۷۶۳ میلیارد سهام عرضه شد و باز هم این کار انجام می‌شود. ما ان‌شاءالله شاهد یک تحول و تحرک بسیار خوب در زمینه مسائل اقتصادی خواهیم بود.

وی ادامه داد: ان‌شاءالله در ماه محرم و در هفته‌های پیش‌رو در چارچوب پروتکل‌هایی که مورد نظر مقام معظم رهبری بود و وزارت بهداشت و درمان ما هم تأکید کرده است عمل کنیم و روزهای بسیار مهم عاشورایی را پاس بداریم و بتوانیم مفتخر باشیم که امسال هم جزو عزاداران امام حسین(ع) خواهیم بود.

به‌مناسبت اعیاد سعید قربان و غدیر خم انجام شد

موافقت رهبر انقلاب با عفو یا تخفیف مجازات تعدادی از محکومان

به‌مناسبت اعیاد سعید قربان و غدیر خم، حضرت آیت‌الله‌العظمی خامنه‌ای با عفو یا تخفیف و تبدیل مجازات دو هزار و یکصد و سی و پنج تن (۲۱۳۵) از محکومان محاکم عمومی و انقلاب، سازمان قضایی نیروهای مسلح و تعزیرات حکومتی موافقت کردند.

حجت‌الاسلام والمسلمین رئیسی رئیس‌قوه قضائیه به مناسبت فرا رسیدن اعیاد سعید قربان و غدیر خم در نامه‌ای به رهبر انقلاب اسلامی پیشنهاد عفو یا تخفیف و تبدیل مجازات این محکومان را که پرونده‌های عفو آنان در کمیسیون عفو و بخشودگی بررسی شده و واجد شرایط لازم تشخیص داده شده‌اند، ارائه کرد که این پیشنهاد در اجرای بند ۱۱ اصل ۱۱۰ قانون اساسی مورد قبول حضرت آیت‌الله‌العظمی خامنه‌ای قرار گرفت.

خبر ویژه

ما اصلاح‌طلبان کاری جز «رقیب‌هراسی» بلد نیستیم

عضو شورای سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان معتقد است این طیف جز رقیب‌هراسی و تکرار مکررات؛ کار دیگری بلد نیست و از عهده ارائه راهبرد و برنامه برنمی‌آید.

خبرگزاری ایلنا از عبدالکریم حسین‌زاده که در مجلس دهم عضو فراکسیون امید بود، پرسید: «اصلاح‌طلبان این روزها در شرایط مطلوبی به‌سر نمی‌برند، از یک‌سو چهره‌های شاخص این جریان در سال‌های گذشته بخش عظیمی از اعتبار اجتماعی خود را در انتخابات‌های مختلف هزینه کردند، انتخابات‌هایی که البته دستاورد مطلوبی به همراه نداشت و منجر به از دست رفتن سرمایه‌های اجتماعی این افراد شد. احزاب اصلاح‌طلب هم در امر یارگیری و کادرسازی و ساماندهی بدنه اجتماعی چندان موفق عمل نکردند. ظاهرا این دو عامل در کنار یکدیگر جریان اصلاح‌طلب را تا حدودی به بن‌بست کشانده ریشه‌ها و عوامل شرایط کنونی را در چه موضوعاتی می‌دانید؟».

وی در پاسخ گفت: از بین رفتن اعتبار و سرمایه اجتماعی برای یک جریان، امر ناگهانی نیست و به مرور زمان است.

معمولا اصلاح‌طلبان در مواجهه با این پرسش این‌گونه پاسخ می‌دهند که «قدرت نهادهای مقابل یا نهادهای انتصابی بسیار بالاست.» این بخشی از مسئله است که اتفاقا درست هم است، اما همه پاسخ را دربر نمی‌گیرد؛ معتقدم اصلاح‌طلبان برای عدم قبول مسئولیت همواره نیمی از حقیقت را گفته‌اند و بخش مهم دیگر که ناشی از مسئولیت یا عملکرد خودشان است را نادیده گرفته‌اند. این کار اگر فریب مردم نباشد، پوشاندن واقعیت یا نادیده گرفتن بخشی از واقعیت است.

وی با اشاره به تکراری بودن این شگرد اصلاح‌طلبان گفت: نقد مهم‌تر این است که اصلاح‌طلبان در استفاده از این تکنیک هم دقت نمی‌کنند؛ یعنی تئوریسین‌های این جریان هنوز در حال و هوای سال ۷۶ هستند و متوجه تغییر پاردایم‌ها و تحولات جامعه نشده‌اند. دهه هفتاد جریان خط امام که بعدها به نام اصلاح‌طلب مشهور شدند با ایده «رقیب‌هراسی» توانستند در حالی پیروز انتخابات شوند که این پیروزی اتفاقا برای خودشان بیش از هرکس دیگر غیرمنتظره بود.

این ایده یکبار استفاده شد و پاسخ هم داد. سال ۸۰ هم همین ایده پی گرفته شد و آقای حجاریان آن زمان ایده «فتح سنگر به سنگر» را مطرح کرد که باید سنگرهای در اختیار رقیب را یکی یکی فتح کنیم تا بتوانیم رفرم را انجام دهیم. یعنی سال ۸۰ دوباره همین ایده استفاده شد. شاید تا اینجا منطقی بود. عجیب آنکه همین ایده در انتخابات سال ۸۴ هم تکرار شد، در سال ۸۸ هم همین ایده مطرح شد، سال ۹۲ همین و سال ۹۶ هم همین کار را کردند. در انتخابات مجلس هفتم تا نهم اصلاح‌طلبان حضور نداشتند و لیستی از آنها منتشر نشد اما در مجلس دهم هم همان ایده سال ۷۶ تکرار شد.

جالب اینجاست که برای انتخابات ۱۴۰۰ باز هم همین حرف را می‌زنند. این رفتار یعنی اصلا شما متوجه تغییر پاردایم‌ها نیستید و یک خط را گرفته‌اید و چون یک‌بار با آن موفق شده‌اید، می‌خواهید همین‌طور یکنواخت آن را تکرار کنید. یعنی تا یک ایده را به ابتذال نکشند، ول‌کن ماجرا نیستند. اینجا یک نفر باید به تئوریسین‌های این جریان نهیب بزند که بس کنید.

حسین‌زاده در ادامه با متهم کردن اصلاح‌طلبان به وارونه نشان دادن حقایق گفت: بخشی از اصلاح‌طلبان به‌صورت جعلی، تبارسازی می‌کنند. حسین‌زاده با بیان این‌که اصلاح‌طلبان دچار تناقضات راهبردی و برنامه‌ای هستند، افزود: اصلاح‌طلبان تا صد سال دیگر هم اگر به این سوالات پاسخ ندهند و برای آن جوابی نداشته باشند، مجبورند مسیر تکراری خود را در یک دور باطل مدام ادامه دهند و هربار یک بز بلاگردان پیدا کنند و تقصیرات را به گردن آن بیندازند. این بز بلاگردان بیش از بیست سال است که همان ایده «رقیب‌هراسی» است.

در انتخابات ریاست‌جمهوری تصویری از کمپین آقای رئیسی در مصلی دست به دست می‌شد و این‌گونه می‌گفتند این عکس‌ها را ببینید، اگر رئیسی بیاید، بین زن‌ها و مردها دیوار کشیده می‌شود. آیا این همان موضوعی نبود که سال ۷۶ درباره آقای ناطق نوری می‌گفتند؟

زیباکلام: چیزی جز ضعف و کهنگی از اصلاح‌طلبان باقی نمانده است

صادق زیباکلام می‌گوید اصلاح‌طلبان در بن‌بست و ناکامی افتاده‌اند و نمی‌توان چیزی جز ضعف عملکرد و تکراری شدن، از آنها سراغ گرفت.

او در یادداشت روزنامه شرق نوشت: مدت‌هاست هرگاه که درباره اصلاح‌طلبان می‌نویسم، به جز انگشت گذاردن بر ضعف‌ها، متاسفانه مطلب دیگری ندارم. از آن بدتر اینکه، نوشتن درباره جریان اصلاحات بسان رانندگی در جاده یک طرفه شده که از آن طرف حرکتی نیست. جاده‌ای که آخر آن هم به نظر می‌رسد بن‌بست است. همه ضعف‌ها و ایرادات جریان اصلاحات یک‌طرف، چشم بستن آنان بر اصل بنیادین انتقاد از خود یک طرف دیگر. رفتار سیاسی سران اصلاحات به گونه‌ای است که گویا برایشان اساسا مفهومی به نام «انتقاد از خود» معنای چندانی ندارد و چقدر غم‌انگیز است جریان سیاسی‌ای که آیینه‌ای برای دیدن خود در دست نداشته باشد. از جمله ضعف‌های جریان اصلاحات غفلت آن از کادرسازی یا همان پوست‌اندازی بوده است. اصولگرایان، صرف نظر از اعتدالیون یا رادیکال‌هایشان، دست‌کم توانسته‌اند تعدادی چهره جوان وارد سپهر سیاسی خودشان کنند. می‌توان بسیاری از نمایندگان مجلس یازدهم یا کادر شهرداری تهران یا دولت احمدی نژاد را از نسل‌های دوم و سوم اصولگرایان دانست.

اما واقعیت تلخ آن است که اصلاح‌طلبان حتی در حد تغییر جلد هم نتوانسته‌اند گامی بردارند. چهره‌ها و شخصیت‌های اصلی آنان، همان چهره‌ها و شخصیت‌های دو دهه پیش هستند. همان چهره‌هایی که دو دهه قبل در جریان اصلاحات ظاهر شدند؛ درحالی که در دو دهه گذشته، نسل جدیدی در کشور ظهور کرده است.

جالب است که اصولگرایان یا دست‌کم برخی از آنان این نکته یا خطر را به فراست دریافته‌اند و جدای از ورود چهره‌های تازه، یکی، دو سالی هم می‌شود که ادبیات سیاسی‌شان سرشار از مفاهیمی مانند «جوانگرایی»، «مدیریت جهادی»، «مبارزه با فساد»، «نئواصولگرایی» و امثال این شده است.

اصلاح‌طلبان حتی در حد و اندازه ظاهری هم نتوانسته‌اند تغییر و تحولی در ادبیات و گفتمان سیاسی‌شان ایجاد کنند. نه در تغییر چهره‌ها و نه در فرآیند نوسازی گفتمان سیاسی، آنان نتوانسته‌اند دست‌کم به اندازه اصولگرایان خودی نشان دهند.

ضرورت پوست‌اندازی اصلاح‌طلبان نه یک مانور تبلیغاتی است و نه یک ژست سیاسی بلکه تنها شانس بقای سیاسی‌شان است. آنان در قبال عملکرد «فراکسیون امید» در مجلس دهم سکوت کردند. در قبال عملکرد دولت دوم آقای روحانی با وجود نقششان در ترغیب مردم به شرکت در انتخابات اردیبهشت ۹۶ همچنان به سکوتشان ادامه دادند.

تاجرنیا: دولت روحانی با عدم انسجام و ناهماهنگی مواجه است

عضو فراکسیون مشارکت در مجلس ششم در آخرین سال دولت روحانی می‌گوید در دولت شاهد عدم انسجام هستیم و به دولت منسجم و کارآمد نیاز داریم. در حالی که رضا خاتمی دبیر کل حزب منحله مشارکت سال ۹۶ گفته بود ما تضمین وعده‌های روحانی هستیم، علی تاجرنیا دیگر عضو همین حزب، در روزنامه اعتماد نوشت: از آنجا که شکل‌گیری دولت از رأس تا حلقه اصلی با جریان سیاسی مشخصی نبوده، باعث نوعی ازهم‌گسیختگی و عدم انسجام کامل درون دولت شده است. وی افزود: طی ۸ سال گذشته خصوصا در دوره دوم شاهد حضور چهره‌های غیرآشنا و غیرسیاسی و در عین حال با توان کم اجرایی در دولت بودیم که بنا به مصلحت‌سنجی‌هایی در برخی مناصب حضور یافته‌اند. در فضایی که نیروهای سیاسی شفاف نمی‌توانند رشد پیدا کنند، معمولا چهره‌هایی بر سر کار می‌آیند که از سابقه مشخص و کارکرد شفافی برخوردار نیستند. همین امر باعث شد در دولت دوم روحانی عدم انسجامی را شاهد باشیم که درنهایت باعث کناره‌گیری برخی وزرا و جابه‌جایی‌ها شد یا به انتخاب وزیری یا عضوی از کابینه انجامید که همکارانش به او تحمیل می‌شدند یا فاقد کارآیی لازم بود.

مجموعه این موارد نشان می‌دهد که ما نیازمند دولت منسجم و کارآمدیم.

تاجرنیا همچنین چالش دیگر دولت را چالش بی‌اعتمادی مردم توصیف کرد.

سخنان فرافکنانه تاجرنیا در حالی است که اصلاح‌طلبان بارها با افتخار، دولت را رحم اجاره‌ای و روحانی را نامزد اجاره‌ای خود خوانده‌اند.

سیاست فشار حداکثری بر ایران موجب زنجیره‌ای از ناکامی‌ها برای آمریکا شد

عضو مرکز اولویت‌های دفاعی آمریکا معتقد است با امضای سند همکاری ایران و چین، شکست کمپین تحریم و فشار حداکثری بر ایران علنی می‌شود.

دانیل دیویس در پایگاه خبری بیزنس اینسایدر نوشت: خبر همکاری‌های اقتصادی و امنیتی ایران و چین، مجدداً عواقب امتناع آمریکا از قبول بیهودگی کمپین فشار حداکثری بر ایران را نشان می‌دهد.

سخنگوی وزارت امور خارجه آمریکا به نیویورک تایمز گفته «آمریکا به تحمیل هزینه علیه شرکت‌های چینی کمک‌کننده به ایران ادامه خواهد داد.» اما این کار با چه هدفی انجام خواهد شد؟ سال‌هاست شاهدیم که فشار حداکثری نه تنها نتوانسته از مهار ایران پیشگیری کند بلکه آن را به حکومتی خشمگین و آزاردهنده‌تر تبدیل کرده است.

هزینه راهبرد شکست خورده آمریکا تا جایی گسترش یافته که نه تنها از تحقق اهداف اولیه بازمانده بلکه پیوندهای بین دشمنانمان را به بهای قربانی شدن منافع ما تقویت کرده است. فعالیت دیپلماتیک واشنگتن باید شرایطی را ایجاد کند که به نفع ما باشد. هدف از تعامل با هر قدرت خارجی - دوست یا دشمن - تقویت شرایطی است که آمریکا را امن‌تر، امکان ستیز را کمتر و فرصت‌های افزایش شکوفایی برای شهروندان ما را بیشتر می‌کنند. با توجه به این استاندارد، سیاست خارجی آمریکا سال‌هاست که شکستی رسواکننده به شمار می‌رود. زمان آن فرا رسیده است که به این زنجیره ناکامی‌ها پایان بدهیم.

گام نخست در این مسیر، این است که بپذیریم میان «دستاوردهایی که ما ترجیح می‌دهیم به آنها برسیم» و «منافع واقعی ما که رسیدن به آنها دشوار است» تفاوت وجود دارد. ما ترجیح می‌دهیم که تهران برنامه هسته‌ای و موشکی و پشتیبانی از تروریسم را رها کند، چین برای حل مساله تایوان از زور استفاده نکند و یا کره‌شمالی پیش از برداشته شدن تحریم‌ها کاملا هسته‌ای‌زدایی شود. اما منافع ملی حیاتی، مساله‌ای کاملا متفاوت است.

آمریکایی‌ها سختگیری را دوست دارند. ما دوست داریم پیروز شویم. اینها ویژگی‌هایی است که اغلب در عرصه بین‌المللی به نفع ما عمل کرده. اما «سختگیری» نه یک راهبرد بلکه فقط یک تاکتیک است. پس از حملات ۱۱ سپتامبر اتکای شدید ما به قدرت نظامی باعث شد که «سختگیری» برایمان سال‌ها به حالتی پیش‌فرض تبدیل شود. هر مقیاس بی‌طرفی نشان می‌دهد که این وابستگی، آشکارا امنیت و منافع ما را در جهان تضعیف کرده است.

روابط ما با چین، ایران و روسیه در پایین‌ترین سطح پساجنگ سرد قرار دارد. کره شمالی همچنان بن‌بستی حل نشده باقی مانده است. شرایط هر جنگ و مناقشه نظامی که پس از ۱۱ سپتامبر وارد آن شده‌ایم بدون هیچ راه حلی بدتر شده است. امروزه تعداد گروه‌های تروریست فعال در افغانستان بسیار بیشتر از سال ۲۰۰۱ است. بی‌تردید، سیاست خارجیِ «نخست ارتش (و گاهی فقط ارتش)» در ۲۰ سال گذشته امنیت و منافع اقتصادی‌مان را تضعیف کرده است. لازم است به تکرار اشتباهات پایان دهیم و استفاده از ابزارهای قدرتمند و مفید کشورداری را شروع کنیم.

لااقل مدیران همسو با خود را تحمل کنید!

آقای روحانی اگر تحمل منتقدان را در جلسات رسمی ندارد لااقل مدیران همسو با دولت را تحمل کند.

سایت الف با اشاره به ممنوعیت دعوت حناچی شهردار تهران به جلسات دولت نوشت: شهردار تهران مدتی است به جلسات هیئت دولت دعوت نمی‌شود. ظاهرا این عدم دعوت به ماجرای ساختمان نهاد ریاست‌جمهوری در جماران مربوط می‌شود. مدتی پیش در رسانه‌ها خبر تخلف در ساخت یک بنا توسط نهاد ریاست‌جمهوری در جماران منتشر شد.

در پی انتشار این خبر ماموران شهرداری حسب وظیفه قانونی در محل حاضر شده و اقدام به تخریب اضافه بنای غیرقانونی کردند. ظاهرا و بنا بر آنچه از مسئولین در این زمینه نقل شده است پس از این اتفاق، دیگر شهردار تهران به جلسات هیئت دولت دعوت نمی‌شود.

پیروز حناچی شهردار تهران اخیراً در نشست خبری درباره این موضوع گفت: «به نظرم رابطه دولت و شهرداری دوطرفه است و شخصیت بنده به گونه‌ای است که ادبیات تند و طلبکارانه را نمی‌پسندم و معتقدم با تلاش، ممارست و پیگیری می‌توان مشکلات را حل کرد.»

روحانی به‌دلیل اجرای قانون، شهردار تهران را تنبیه کرده و به جلسات هیئت دولت دعوت نمی‌کند، اما این رفتار رئیس‌جمهور مسبوق به سابقه است.

مدتی پیش حسن رحیم‌پور ازغدی و عزت‌الله ضرغامی به دلیل انتقاد از روحانی، به جلسات شورای عالی انقلاب فرهنگی دعوت نمی‌شدند که البته ضرغامی بعد از چند وقت، دوباره دعوت شد اما ازغدی مدت‌هاست به جلسات شورای عالی انقلاب فرهنگی دعوت نمی‌شود.

رئیس‌جمهور از منظر قانونی حق دارد شهردار تهران را به جلسات هیئت دولت دعوت نکند اما درباره ازغدی، دبیرخانه شورا حتما مرتکب خلاف قانون شده است. چرا که اعضای حقیقی شورای عالی انقلاب فرهنگی منصوب رهبری هستند و دبیرخانه صرفا بر تنظیم جلسات متمرکز است و موظف است برای جلسات این شورا همه اعضا را دعوت کند.

اما فراتر از بحث قانونی، از منظر سیاسی نیز، رفتار رئیس‌جمهور درست به نظر نمی‌رسد. اولا؛ شهرداری تهران به وظیفه قانونی خود درباره ملک جماران عمل کرده و نمی‌توان شهرداری را بابت انجام وظیفه قانونی توبیخ کرد. ثانیا؛ رفتار رئیس‌جمهور نباید تداعی‌کننده این مسئله باشد که او با هرکسی که نظر متفاوتی دارد، برخورد می‌کند.

کنارهم گذاشتن برخورد وی با ضرغامی، ازغدی و شهردار تهران گویای این مسئله است که جناب روحانی، تحمل کمی در برابر نظر مخالف دارد حال آنکه رئیس‌جمهور باید بیشترین سعه صدر را در جلسات مختلف داشته باشد.

صدالبته که اگر بنا باشد رئیس‌جمهور مطابق قانون رفتار کند باید از شهردار تهران بابت اجرای درست قانون و تبعیض قائل نشدن میان مردم و نهاد ریاست‌جمهوری تقدیر کند. اما ما به همین میزان که دوباره شهردار تهران را به جلسات هیئت دولت دعوت کند راضی هستیم.

گفت و شنود

انگشتر!

گفت: برخی از مراکز دولتی در حالی که سال آخر مسئولیتشان است، دارند نیروهای طرفدارشان و از جمله نمایندگان ردصلاحیت‌شده و محکومان فتنه آمریکایی اسرائیلی ۸۸ را به وزارتخانه‌ها و مراکز دولتی وارد می‌کنند!

گفتم: می‌خواهند بعد از پایان کار دولت این عده به راه و روش آنها ادامه بدهند تا مردم دلشان برای برخی مدعیان اصلاحات که خودشان را به دولت تحمیل کرده بودند تنگ نشود!

گفت: خُب همین که مردم می‌بینند در دولت بعدی از طیف نمایندگان ردصلاحیت‌شده و محکوم فتنه ۸۸ و... کسی نیست خود به خود به یاد این طیف می‌افتند! و از جای خالی آنها خوشحال هم می‌شوند!

گفتم: این هم حرفی است! یارو به طرف گفت؛ انگشترت را به من هدیه بده تا وقتی به انگشتم نگاه می‌کنم به یاد تو بیفتم. طرف گفت؛ اگر ندهم که بیشتر به یادم هستی، چون هروقت به هر انگشتر و هر انگشتی نگاه می‌کنی به یادم می‌افتی که انگشترم را خواستی ولی بهت ندادم!

رهبر انقلاب: در فاجعه دردناک بیروت کنار شهروندان عزیز لبنانی هستیم

حضرت آیت‌الله‌العظمی خامنه‌ای در پی حادثه انفجار بندر بیروت با مردم لبنان ابراز همدردی کردند.

متن کامل پیغام رهبر انقلاب که در حساب توئیتر پایگاه اطلاع‌رسانی KHAMENEI.IR منتشر شد به شرح زیر است:

«در فاجعه دردناک انفجار بندر بیروت - که منجر به کشته و زخمی شدن تعداد زیادی از مردم و خسارات شدید شده - با شهروندان عزیز لبنانی همدردیم و در کنار آنان هستیم. صبر در برابر این حادثه، برگ زرینی از افتخارات لبنان خواهد بود.»

بلومبرگ:

آمریکا پیش‌نویس جدیدی از قطعنامه تمدید تحریم تسلیحاتی ایران در شورای امنیت توزیع کرد

یک پایگاه خبری آمریکایی مدعی است به نسخه‌ای از پیش‌نویس جدید قطعنامه تمدید تحریم تسلیحاتی ایران توسط واشنگتن دست یافته که نشان می‌دهد کاخ سفید تمایلی به در نظر گرفتن تغییرات مورد نظر متحدانش ندارد.

پایگاه خبری بلومبرگ مدعی شد که نمایندگی آمریکا در سازمان ملل، نسخه جدیدی از پیش‌نویس قطعنامه خود برای تمدید تحریم تسلیحاتی ایران را در شورای امنیت توزیع کرده است.

بلومبرگ با ادعای اینکه به یک نسخه از متن این پیش‌نویس جدید قطعنامه دست پیدا کرده، نوشت: این (نسخه) از اعضای سازمان‌ملل می‌خواهد فروش تمامی تسلیحات به ایران و خرید آنها از [ایران] را متوقف کنند و از ارائه آموزش‌های فنی، منابع یا خدمات مالی، مشورتی و دیگر کمک‌های مرتبط با تأمین، فرو